

אלו הן הנתקן פרק עשירי סנהדרין

אלו הן הנתקן: ה"ג והלטרנד למכתב מכה איש ומת והלטרנד למכתב ואיש כי יכה כל נפש. ולא כמו שכתב בספרים כל מכה נפש דבפרק יולא דופן (מה מדות) גמרינן בן יום אחד להארגו חיוב ומפיק ליה מדכתיב ואיש כי יכה כל נפש נפש כל דהו' :

אלו הן הנתקן: מפרט על פי בית דין. כמו ממרים היחם עם ה' (דברים ט) שמכרז על פי ב"ד הגדול, שגלגלה הגזית: וזממי כמ כסן. אע"פ שהם היו מחייבין ארצה שריפה אין נדוןין אלא במיתה שהיו מחייבין למיתה היינו חקק כשאר כל על אשם איש: תורה אור כדמפרש קרא ה"א חסרף ולא בוטלה

[ע"י חס"פ מה מד: ד"ס
א"י כי יכה]

איש דבר מלה אין. יש ספרים שכתבו בהן אשה לא ואע"פ דהשוה הכתוב אשה לאיש וכו' *א"י מילי דפרשה שנאמר בשון זכר אכל היכל דכתיב איש כהיה ממעטין אשה דפירש שלה פרק ד' מיתות (עיל סו.) גבי מקלל אביו ואמו: הוה אמינא אפילו נפלים. תימה איך היכי מחייב דמי וולדות הא מחייב מיתה וי"ל דה"ל דהכא גזירת הכתוב היא היכל ללא נחמין ולולדות כדאשכחן רבני *ונתחה נפש חתה נפש ממון אי נמי נהי דהא מחייב אפילו לאחר שגולד הקדש שגולד לא מחייב: **הכחיש** בראשית ס' בהכחשה דלא הדרת חיירי ולא לא כן לא שייך נזק דמקרי שבת מידי דהא אהבה על ידו ולמחה וסופה לחזור ובכחשה *לא שייך ד' דברים: **אלא** למאן דליה ליה דהתא דבי חוקיה. פירשתי לעיל בפ' הגשרפין (דף עט: ד"ה צ"ו):

[דכתיבה פסחים עג.]

א א מיי פיה מהלכות
ממרים כל"ס ופס"ו
מהלכות סנהדרין כל"ס
סג לאון ריב ושנין
ק שט"ס וי"ד פ"י רמח
ס"ק א דבג"ס:

ב ב מיי פס"ו מהלכות
חגן
סנהדרין ס"ס ופ"ק פ
מהלכות גביה כל"ס סג
לאון ק"ל:

ג ג מיי פס"ו מהלכות
ח"מ ופ"ק סנהדרין ס"ס ופ"ק
מהלכות ממרים כל"ס ח
סג לאון ק"י:

ד ד מיי פס"ו מהלכות
סנהדרין ס"ס ופ"ק
מהלכות יסודי חבורה
כל"ס סג לאון ק"י:

ה ה מיי פס"ו מהלכות
ממרים כל"ס ופ"ו
לאון ריב ושנין
ק שט"ס וי"ד פ"י רמח
ס"ק א דבג"ס:

ו ו מיי פס"ו מהלכות
ממרים כל"ס ופ"ו
לאון ריב ושנין
ק שט"ס וי"ד פ"י רמח
ס"ק א דבג"ס:

ז ז מיי פס"ו מהלכות
ממרים כל"ס ופ"ו
לאון ריב ושנין
ק שט"ס וי"ד פ"י רמח
ס"ק א דבג"ס:

ח ח מיי פס"ו מהלכות
ממרים כל"ס ופ"ו
לאון ריב ושנין
ק שט"ס וי"ד פ"י רמח
ס"ק א דבג"ס:

ט ט מיי פס"ו מהלכות
ממרים כל"ס ופ"ו
לאון ריב ושנין
ק שט"ס וי"ד פ"י רמח
ס"ק א דבג"ס:

י י מיי פס"ו מהלכות
ממרים כל"ס ופ"ו
לאון ריב ושנין
ק שט"ס וי"ד פ"י רמח
ס"ק א דבג"ס:

אלו הן הנתקן *המכה אביו ואמו וזוגוב נפש מישראל, יוון ממרא ע"פ ב"ד, יונביא השקר, והמתגבא בשם עבודת כוכבים, והובא על אשת איש, וזוממי בת כהן, וזועלה: ג"מ מכה אביו ואמו מצל דכתיב *מכה אביו ואמו מות יומת *וכל מיתה האמרה בתורה כחם אינה אלא הנק *אמא עד דקמיל ליה מיהמל: ס"ד קמל חד בסיוף ואביו ברנץ *הניחא למד תנה הל אלא למאן דאמר הנק חמור מאי איכא למימר? אלא מדכתיב *מכה איש ומת מות יומת *וכתיב *או באיבה הכרו בידו וימות *שמע מינה בל היכא דאיכא הכאה סתם לאו מיתה הוא, ואיצטרך למכתב *כל מכה נפש דאי איש ואיצטרך למכתב *כל מכה נפש דאי בתב רחמנא *מכה איש ומת *הוה אמינא איש דבר מצוה אין קמן לא, *כתב רחמנא *כל מכה נפש דאי בתב רחמנא *כל מכה נפש הוה אמינא אפילו נפלים, אפילו בן שמונה צריכי *ואמא אע"ג דלא עביד ביה חבורת אלתה תנן *המכה אביו ואמו אינו חיוב עד

אלו הן הנתקן *המכה אביו ואמו וזוגוב נפש מישראל, יוון ממרא ע"פ ב"ד, יונביא השקר, והמתגבא בשם עבודת כוכבים, והובא על אשת איש, וזוממי בת כהן, וזועלה: ג"מ מכה אביו ואמו מצל דכתיב *מכה אביו ואמו מות יומת *וכל מיתה האמרה בתורה כחם אינה אלא הנק *אמא עד דקמיל ליה מיהמל: ס"ד קמל חד בסיוף ואביו ברנץ *הניחא למד תנה הל אלא למאן דאמר הנק חמור מאי איכא למימר? אלא מדכתיב *מכה איש ומת מות יומת *וכתיב *או באיבה הכרו בידו וימות *שמע מינה בל היכא דאיכא הכאה סתם לאו מיתה הוא, ואיצטרך למכתב *כל מכה נפש דאי איש ואיצטרך למכתב *כל מכה נפש דאי בתב רחמנא *מכה איש ומת *הוה אמינא איש דבר מצוה אין קמן לא, *כתב רחמנא *כל מכה נפש דאי בתב רחמנא *כל מכה נפש הוה אמינא אפילו נפלים, אפילו בן שמונה צריכי *ואמא אע"ג דלא עביד ביה חבורת אלתה תנן *המכה אביו ואמו אינו חיוב עד

שיעשה בהן חבורת *אמר קרא *מכה אדם ומכה בהמה *מה מכה בהמה עד דעביד בה חבורת דכתיב בה *נפש *אף מכה אדם עד דעביד חבורת, מתקוף לה רב ירמיה אלא מעתה הכחישו באבנים הכי נמי דלא מידיב: אלא אם אינו ענין לנפש בהמה דהא אי נמי בהרשה באבנים חיוב תנידו *ענין לנפש אדם, אלא הקישא למה לי? לכדתניא *דבי חוקיה, הניחא למאן דאית ליה תנא דבי חוקיה, אלא למאן דלית ליה תנא דבי חוקיה דיקישא למה לי? *מה מכה בהמה לרפואה *פסו *אף מכה אדם לרפואה *פסו דאיבעיא להו בן מהו שקיז דם לאביי *ב מתנא אמר *ואהבת לרעך כמוך *רב דימי ויקח בר דונא אמר *מכה אדם ומכה בהמה *מה מכה בהמה לרפואה *פסו *אף מכה אדם לרפואה *פסו, (א"ר) לא שביק לבריה למישקל ליה סילוא, מר בריה דרבנא לא שביק לבריה למיפתח ליה *כוותא, דילמא חביל הוה ליה שגגת איסור, אי הכי אהר נמי *שגגת לא, בנו שגגת הנק, *והדרתנן *מחם של יד ליטול בה את המצוה ליהוש דילמא חביל הוה ליה שגגת סקילה: החם מקלקל הוא, הניחא למאן דאמר *מקלקל *פסו, אלא למ"ד *דיב מאי איכא למימר? מאן שמעת ליה דאמר מקלקל בחבורה *דיב, ר' שמעון היא, ורבי

שיעשה בהן חבורת *אמר קרא *מכה אדם ומכה בהמה *מה מכה בהמה עד דעביד בה חבורת דכתיב בה *נפש *אף מכה אדם עד דעביד חבורת, מתקוף לה רב ירמיה אלא מעתה הכחישו באבנים הכי נמי דלא מידיב: אלא אם אינו ענין לנפש בהמה דהא אי נמי בהרשה באבנים חיוב תנידו *ענין לנפש אדם, אלא הקישא למה לי? לכדתניא *דבי חוקיה, הניחא למאן דאית ליה תנא דבי חוקיה, אלא למאן דלית ליה תנא דבי חוקיה דיקישא למה לי? *מה מכה בהמה לרפואה *פסו *אף מכה אדם לרפואה *פסו דאיבעיא להו בן מהו שקיז דם לאביי *ב מתנא אמר *ואהבת לרעך כמוך *רב דימי ויקח בר דונא אמר *מכה אדם ומכה בהמה *מה מכה בהמה לרפואה *פסו *אף מכה אדם לרפואה *פסו, (א"ר) לא שביק לבריה למישקל ליה סילוא, מר בריה דרבנא לא שביק לבריה למיפתח ליה *כוותא, דילמא חביל הוה ליה שגגת איסור, אי הכי אהר נמי *שגגת לא, בנו שגגת הנק, *והדרתנן *מחם של יד ליטול בה את המצוה ליהוש דילמא חביל הוה ליה שגגת סקילה: החם מקלקל הוא, הניחא למאן דאמר *מקלקל *פסו, אלא למ"ד *דיב מאי איכא למימר? מאן שמעת ליה דאמר מקלקל בחבורה *דיב, ר' שמעון היא, ורבי

[ע"ל נב
לקמן ע"ד]

[ע"ל טז: נב:]

[ע"ל טז: נב:]

[לקמן ע"ד:]

[ע"ל טז:
ע"ל נב:]

[ע"ל טז:
ע"ל נב:]

[ע"ל טז:
ע"ל נב:]

[ע"ל טז:
ע"ל נב:]

גליון הש"ס
חום ד"ה פסחים וכו'.

לא שייך ד' דברים. ע"י
ניסין דף ע"ב פ"ב חו"ט
ד"ס וש"י:

יהודה מאן דתיב כר"ש משתיק ליה דבי האי גווגא פריך פרק קמח דחולין (דף טו.) ועוד אי חשיב תיקון גמור נריך לכלב ולפירו אחאי נקט יהודה ומבעיר ועוד דר"ש אפי' בחובל ומבעיר בעי שפחה לריבה לגופה דמסיק בשמעתינן גבי חובל ובשלהי ספק אכל (כ"ה ד"ה טו: כ) גבי הבערה על כן נראה דר' אבהו ור' יוחנן אליבא דר"ש פליגי דר' אבהו דר' אבהו כר"ש כדאיתא בפרק האורג (שנה דף ק"ו.) ורבי יוחנן סבר דלפירו ר' שמעון בעי תיקון קאת ומיה לא חשיב תיקון שיתחייב בכך לר' יהודה דלון דרך לחבול בחבירו ליתן לכלב ולשרוף גדים בשביל אפר לפוגעה דמקלקל בחבורה דרבי יהודה ורבי שמעון קים ליה להש"ס או בקבלה או שמו ברמיחא שטיה בשום מקום וכי חומא לרבי אבהו כיון דליתא תיקון אי"כ לריבה לגופה היכי משכחת לה הא משכחת לה בחיבורי הגאה שסבור שיכול ליהנות וליתן לכלב וכן מבעיר בחיבורי הגאה שסבור שיכול לשלל קדירה ועוד יש לדקדק פלוגתא דמקלקל בחבורה מדתנן בפסחים פ"ר אלו דברים (דף ע"ב: ושם ע"ב: וכו') ושאר כל הזבחים ששחטן לגש פסח אם אינן ראויין חיוב ואמרי' בגמ' מאן תנא דשני ליה בין ראויין לשאינן ראויין ר"ש הוא ואמרין החם לעיל מניה דחיירי בטועה אלמא מחייבין מתעסק ואגרינן בפ' ספק אכל (כ"ה ד"ה יט:) הגח לחטקות האיל ומקלקל בחבורה חיוב מתעסק נמי חיוב ומדמחייב רבי שמעון מתעסק בחבורה שמת מיתה מקלקל